

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 21498

гр. София, 28.10.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в закрито заседание на 28.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

като разгледа дело номер **10559** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 166, ал. 4, във вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по искане за спиране на предварително изпълнение, съдържащо се в жалба с вх. № 29017 от 23.10.2024 г. на „Стефи Лоджистик и Дистрибушън“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 5, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-004920/04.09.2024 г., издадена от П. Х. П., полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от Закон за движението по пътищата /ЗДвП/, с която е прекратена регистрацията за период от 6 месеца на товарен автомобил Ф. Т. с рег. [рег.номер на МПС] .

С искането се излагат доводи, че в случая ПАМ е наложена на дружеството заради действията на трето лице, което неправомерно е отнело от владението му процесния автомобил. В този смисъл автомобилът е бил предмет на престъпление и е управляван без знанието и без съгласието на дружеството жалбоподател. Поддържа, че при липса на виновно поведение от страна на жалбоподателя, не следва да бъде налагана на същия ПАМ. На следващо място, се сочи, че дружеството жалбоподател извършва по занятие транспортни услуги, за което използва процесния автомобил, и изпълнението на ПАМ би причинило имуществени вреди в значителен размер, както и затрудняване на стопанската инициатива на търговеца. Иска се спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на акта.

Административен съд София-град, III отделение, 70 състав, като съобрази доводите в искането и представените с него доказателства, намира следното:

По допустимостта:

Съдът намира искането за допустимо, съобразно разпоредбата на чл. 166, ал. 2 АПК, съгласно който „при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с

влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда“. Искането е подадено от легитимирано лице – адресат на оспорвания индивидуален административен акт, заедно с жалбата срещу последния.

По същество:

Разгледано по същество, искането е основателно.

Съгласно чл. 166, ал. 1 от АПК, оспорването спира изпълнението на административния акт. Съгласно алинея 2 на същия член при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Според чл. 60, ал. 1 АПК в административния акт се включва разпореждане за предварителното му изпълнение, когато това се налага, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда, или по искане на някоя от страните - в защита на особено важен неин интерес.

Съгласно ал. 4 на чл. 166 АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.

Член 172, ал. 5 и ал. 6 от ЗДвП предвиждат, че обжалването на заповедите за налагане на принудителни административни мерки се извършва по реда на АПК, като подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Следователно, след като специалният закон, който разпорежда предварително изпълнение на ПАМ, не предвижда изрична забрана за съдебен контрол на това изпълнение, то следва съдът да провери дали са налице условията на чл. 166, ал. 2 от АПК, тоест ако изпълнението би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Доказателствената тежест е възложена на жалбоподателя, който следва да установи едновременното наличие на тези две предпоставки.

В конкретния случай е безспорно доказано, че процесният автомобил, предмет на нарушението, довело до налагане на ПАМ, е бил незаконно отнет от владението на неговия собственик - „Стефи Лоджистик и Дистрибушън“ ЕООД, което е видно от представено по делото удостоверение рег. № 3384p42221/04.10.2024 г., издадено от 09 РУ – СДВР. Следователно, от страна на жалбоподателя не е извършено никакво противоправно действие, което налага да се защитят животът или здравето на гражданите, особено важни държавни или обществени интереси. Липсват данни, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или, че от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда.

От друга страна, предварителното изпълнение безспорно би довело до материални вреди за дружеството предвид предмета му на дейност, който е пряко свързан с използване на транспортни средства, включително и процесното превозно средство - товарен автомобил Ф. Т. с рег. [рег.номер на МПС] .

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че вредите от

допуснатото по закон предварително изпълнение биха били в големи размери и в този смисъл несъразмерни на преследваните с ПАМ цели, доколкото в случая няма риск за накърняване на значими лични и обществени интереси вследствие от спиране на предварителното изпълнение до решаване на въпроса относно законосъобразността на административния акт.

Следва да се отбележи, че всяко принудително изпълнение на административен акт от страна на администрацията причинява неудобства и засяга правната сфера на неговия адресат. Принудата обаче не е самоцелна, а се упражнява с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения – чл. 171, ал. 1 от ЗДвП. Съгласно чл. 6, ал. 2 от АПК, административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Разпоредбата на ал. 4 от с.з. пък предвижда, че административните органи трябва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел.

При горните изводи настоящият съдебен състав намира за доказано, че предварителното изпълнение на заповедта е от естество да причини на жалбоподателя такива вреди, които по степен на важност са от категорията на изброените в чл. 166, ал. 2 от АПК и са противопоставими в настоящия случай на защитените от чл. 171, ал. 1 от ЗДвП обществени интереси и цели.

Предвид всичко гореизложено съдът намира за основателни доводите на жалбоподателя относно необходимостта да бъде спряно предварителното изпълнение на заповедта до решаване на въпроса относно нейната законосъобразност. Следователно искането за спиране изпълнението на обжалваната заповед се явява основателно и следва да бъде уважено.

Така мотивиран, Административен съд София-град, III отделение, 70-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА ИЗПЪЛНЕНИЕТО на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-004920/04.09.2024 г., издадена от П. Х. П., полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от Закон за движението по пътищата, с която е прекратена регистрацията за период от 6 месеца на товарен автомобил Ф. Т. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Стефи Лоджистик и Дистрибушън“ ЕООД.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва с частна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: